

Posle svetske premijere na Berlinskom filmskom festivalu i premijere u Srbiji na FEST-u, film "Rekvijem za Gospođu J." sredinom marta premijerno je prikazan i u bioskopu Arena Cineplex, u Novom Sadu. Tim povodom novosadskoj publici poklonio se deo glumačke i autorske ekipe: Mirjana Karanović, Jovana Gavrilović, Mira Banjac, Boris Isaković, Draginja Voganjac i Radoje Ćupić, kao i producent Nenad Dukić i reditelj filma Bojan Vuletić.

O filmu, "Rekvijem za Gospođu J." izrečene su najbolje svetske i domaće kritike. Na Međunarodnom filmskom festivalu - 45. Fest-u, nagrađen je za najbolji film u nacionalnoj konkurenciji, Mirjana Karanović je dobila nagradu za najbolju žensku ulogu, a Bojanu Vuletiću uručeno je priznanje za najbolji scenario i režiju. Činjenica da se pred publikom našao kompleksan, slojevit film, u kojem nema jasnih odrednica šta je prethodilo nekolicini dana u kojima je smeštena radnja filma, niti šta sledi. Glavna glumica filma, Mirjana Karanović objašnjava da film prati priču Gospođe J. bivše službenice, od trenutka kada je svedena na to jedno jedino slovo. Ona živi obesmišljen život u kojem oseća da je na teretu svojoj porodici, svojim dvema ćerkama Ani i Koviljki. Njena namera je da sebi oduzme život na godišnjicu smrti svoga muža. U filmu nema nikakvog nagoveštaja da je taj brak bio srećan i pun ljubavi, niti to osporava. Ali, u Srbiji ni ubiti se nije lako. Pre toga, odlučuje da svoju porodicu ne ostavi u dugovima, ali da bi podigla otpremninu potrebna joj je overena potvrda - uverenje o radnom stažu za poslednjih 10 godina iz propale fabrike u kojoj je radila. U nastojanju da to sredi, suočava se sa nizom apsurdnih situacija administrativne prirode. - Gospođo, jeste li dobro? Pitanje koje joj postavlja svaki šalterski službenik od kojeg je zatražila pomoć, odzvanja kao eho, a ona daje uvek isto odgovora: - Jesam. Što?, ne kazuju ništa ni o onom ko pita, još manje o onom ko odgovara, ali dovoljno govori o lažnom odnosu jednih prema drugima. Tu je i niz tragi komičnih situacija u kojima nastoji da pronađe način na koji će okončati svoj život. Sve se to, u vidu jednog klika razrešava pesmom „Jutros mi je ruža procvetala“ pevajući je isprva stidljivim, prigušenim glasom, koji postepeno prerasta u snažan i zdrav. Pitanje je koje svaki gledalac mora sebi da postavi je: - Šta se to prelomilo u njoj da umesto u smrt krene u novi život. Neki će to objašnjavati čudom, za druge će ostati tajna. Ima raznih fimova. Neki oslikavaju svet u kojem živimo, neki ga projektuju. Ima onih koji se trude da zabave, uplaše, nasmeju, zaintrigiraju... Ovaj pripada grupi provokativnih, u kojem su slike života inscenirane, a pitanja ostavljena bez odgovora.